

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **JUDr. M. G.,** zastoupený JUDr. Boženou Kopeckou, advokátkou se sídlem Bráfova 770/52, Třebíč, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě o zaplacení částky 151 932 Kč, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2011, č. j. 5 Ad 8/2011 - 11,

takto:

I. Kasační stížnost se zamítá.

II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedené usnesení Městského soudu v Praze, jímž byla odmítnuta jeho žaloba, kterou se domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 151 932 Kč se zákonným úrokem z prodlení. V podané žalobě žalobce uvedl, že byl zaměstnancem bezpečnostních sborů, jeho služební poměr skončil dne 30. 6. 1995, kdy byl na vlastní žádost uvolněn ze služebního poměru. Rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 7. 1995, č.j. PJM-37-140/E-12-95, byl žalobci přiznán příspěvek za službu, který pobíral až do 14. 4. 2008. Dne 20. 8. 2008 vydal žalovaný rozhodnutí č.j. OSZ 53726-34/VD-Je-2008, jímž žalobci na základě § 163 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. dnem 14. 4. 2008 zastavil výplatu výsluhového příspěvku s tím, že podle tohoto ustanovení má žalobce nárok na výsluhový příspěvek nejdéle po dobu dvou let od vzniku nároku na důchod. Žalobce tvrdil, že mu žalovaný za období od 14. 4. 2008 do 20. 4. 2009 na výplatě výsluhového příspěvku dluží 151 932 Kč, tuto částku mu odmítá vyplatit.

Městský soud v Praze se nejprve zabýval otázkou, zda projednání a rozhodnutí o podané žalobě spadá do pravomoci soudů ve správním soudnictví. Dospěl k závěru, že podle § 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s."), nejsou soudy ve správním soudnictví oprávněny rozhodovat o nárocích příslušníků bezpečnostních sborů souvisejících s jejich služebním poměrem v tom směru, že by mohly správnímu orgánu ukládat povinnosti k výplatě konkrétních částek. O příspěvku za službu, resp. o výsluhovém příspěvku, stejně jako o jiných nárocích příslušníků či bývalých příslušníků bezpečnostních sborů rozhoduje příslušný správní orgán správním rozhodnutím, které podléhá přezkumu soudu ve správním soudnictví. Soud dodal, že pokud žalobce uplatnil svoje právo u bezpečnostního sboru a v zahájeném řízení řádně pokračuje, promlčecí lhůta podle § 206 odst. 2 zákona č. 361/2003 Sb. po dobu řízení neběží. Městský soud v Praze žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť nebyly splněny podmínky řízení a tento nedostatek byl neodstranitelný.

Podanou kasační stížností napadl žalobce rozsudek Městského soudu v Praze z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a e) s. ř. s. Uvedl, že lze sice souhlasit s názorem soudu, že jsou soudy ve správním soudnictví oprávněny přezkoumávat pouze správní rozhodnutí, to by však musel žalovaný o nároku žalobce zahájit správní řízení. Žalobce dne 13. 4. 2011 podal žalovanému návrh na zahájení řízení podle § 169 a násl. zákona č. 361/2003 Sb. o vyplacení částky 151 932 Kč, na což žalovaný reagoval přípisem ze dne 20. 5. 2011, kde uvedl, že v této věci již bylo pravomocně rozhodnuto Městským soudem v Praze dne 30. 3. 2011, pod č. j. 11 Ca 28/2009 - 42. Citovaný rozsudek se ovšem týkal rozhodnutí o zastavení výplaty výsluhového příspěvku a nikoli vyplacení výše uvedené částky. Tento nárok žalobce z neznalosti neuplatnil. Žalobce uvedl, že nemá jinou možnost, než se obrátit na soud, jestliže žalovaný odmítá zahájit správní řízení. Soud měl podle něj věc postoupit podle § 104 odst. 1 o. s. ř. věc postoupit příslušnému orgánu, nikoli žalobu odmítnout. Žalobce proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení Městského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud je vázán důvody kasační stížnosti (s výjimkou případů uvedených v § 109 odst. 3 s. ř. s.), je k projednání kasační stížnosti třeba, aby důvody kasační stížnosti odrážely obsah rozhodnutí soudu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2005, č. j. 2 As 45/2005 - 65, www.nssoud.cz). V případě, že je kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí žaloby, přichází pro stěžovatele z povahy věci v úvahu pouze kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení Městského soudu v Praze z hlediska uplatněného stížního bodu a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Jak vyplývá ze soudního spisu a rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2011, č. j. 11 Ca 28/2009 – 42, ředitel odboru sociálního zabezpečení ve věcech služebního poměru Ministerstva vnitra rozhodnutím ze dne 20. 8. 2008 podle § 163 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. zastavil výplatu výsluhového příspěvku žalobci od 14. 4. 2008. Po zrušení tohoto rozhodnutí v odvolacím řízení rozhodl ředitel odboru sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra dne 30. 9. 2008 o tom, že žalobci od 14. 4. 2008 nenáleží výplata

výsluhového příspěvku. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí ministr vnitra rozhodnutím ze dne 6. 1. 2009, č. 11/2009, zamítl a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.

Pravomoc soudů ve správním soudnictví je upravena v § 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudním řádu správním (dále jen „s. ř. s."). Jsou zde vymezeny záležitosti, které správní soudy projednávají a rozhodují. Jedná se mj. o žaloby proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy správním orgánem, o ochraně proti nečinnosti správního orgánu a o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu. Jiné záležitosti nejsou správní soudy oprávněny projednávat a rozhodovat. Ve správním soudnictví se tedy nelze žalobou domáhat rozhodnutí soudu o splnění určité povinnosti vyplývající ze zákona, (s výjimkou specifických případů žalob na ochranu proti nezákonnému zásahu a nečinnosti, což se ovšem netýká této věci) jako je tomu v civilním řízení podle § 80 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu. Nejvyšší správní soud tak přisvědčil závěru Městského soudu v Praze, že žalobce se nemůže úspěšně domáhat žalobou u správního soudu uložení povinnosti správnímu orgánu k výplatě určité částky. Jak uvedl Městský soud v Praze, rozhodnutí o nároku na výsluhový příspěvek a na jeho výplatu přísluší správnímu orgánu. Správní soud je následně oprávněn takové rozhodnutí přezkoumat na základě žaloby proti tomuto správnímu rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s.

Žalobce byl tedy oprávněn v souladu s § 4 a § 65 a násl. s. ř. s. podat žalobu proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 6. 1. 2009, č. 11/2009, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2008 o zastavení výplaty výsluhového příspěvku od 14. 4. 2008. Tuto žalobu ostatně již žalobce podal, Městský soud v Praze o ní rozhodl rozsudkem ze dne 30. 3. 2011, č. j. 11 Ca 28/2009 – 42.

Jako nepřípadnou pak Nejvyšší správní soud zhodnotil námitku žalobce, že soud měl jeho žalobu postoupit správnímu orgánu podle § 104 odst. 1 o. s. ř. O výplatě výsluhového příspěvku totiž správní orgán již rozhodl na základě § 163 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. výše uvedeným rozhodnutím.

Nejvyšší správní soud uzavřel, že Městský soud v Praze postupoval zcela v souladu s § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jestliže žalobu žalobce odmítl pro nedostatek podmínek řízení spočívající v nedostatku pravomoci k projednání a rozhodnutí žaloby. Napadené usnesení Městského soudu v Praze netrpí nezákonností z důvodu tvrzeného žalobcem podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovanému prokazatelně žádné náklady v souvislosti s řízením o kasační stížnosti nevznikly, Nejvyšší správní soud mu proto náhradu nákladů nepřiznal (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. září 2011

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu